

Redactioneel

Het grootste gedeelte van dit nummer wordt in beslag genomen door een grondige studie van Peter Delpout en Céline Linssen, gewijd aan de Japanse cinema en de Japanse film. Ze doen een poging om dit gebied, dat ze goed kennen, in kaart te brengen en achtergrondinformatie te verschaffen over een soort film dat ons westerlingen hoe langer hoe meer fascineert, vaak ook verrast en soms wel eens onthutst.

Met dit nummer neemt nu ook Peter Delpout, na Céline Linssen, afscheid van de redactie van *Versus*, waarvan hij een van de meest inspirerende, meest kritische en bezielende leden is geweest. Wat *Versus* geworden is, is voor een groot deel te danken aan zijn inzet. Zijn activiteiten als filmmaker – waarvan in dit nummer een reflectie in de tekst die Mart Dominicus aan zijn nieuwste film *STRAVERS* wijdt – staan hem niet meer toe even intensief als voorheen deel te nemen aan het zuiver redactionele werk. Doch we hopen hem als medewerker nog vaak in dit blad aan te treffen.

De filmtheorie van Christian Metz is voor ons steeds een van de – zo niet dé – belangrijkste inspiratiebronnen geweest bij de ontwikkeling van een theorie in Nederland. In dit nummer wordt op drie verschillende manieren aan Metz het woord gegeven: in een gesprek met Paul Verstraten en Frank Kessler in Parijs, in een tekst van een lezing die hij gehouden heeft voor het Studium Generale in Groningen (in samenwerking met de afdeling Film en Opvoeringskunsten (FOK) van de KU te Nijmegen, waar Metz in het najaar van 1986 een paar dagen gastdocent is geweest) en, indirect, in beschouwingen van Eric de Kuyper rond een minder bekende tekst van Metz, afkomstig uit een bundel zuiver taalkundige essays.

Komt het doordat het filmtheoretisch werk zo alles-opslopend is, dat we in *Versus* (tijdschrift voor film en opvoeringskunsten) nauwelijks toekomen aan het theoretisch reflecteren op het tweede deel van onze interessesfeer en activiteiten: de opvoeringskunsten? Ook daarom zijn

we erg blij, dat W. Bronzwaer ingegaan is op ons verzoek de problematiek rond Schoenbergs opera *Moses und Aron* te belichten. Het valt te verwachten dat Schoenberg, en meer bepaald zijn *Pierrot Lunaire*, aanleiding zal zijn voor nog meer bespiegelingen op dit vlak in een van de komende nummers: verschillende medewerkers (Peter Delpeut, Eric de Kuiper, José Teunissen) werken momenteel, in het kader van een Shaffy-workshop, aan de verfilming van dit werk. Verder kunnen de lezers bijdragen verwachten die ingaan op de opvoeringsproblematiek van de opera's van Verdi; dit naar aanleiding van de Verdi-cyclus waarmee de Koninklijke Muntschouwburg te Brussel tijdens het seizoen 1986-1987 een aanvang heeft gemaakt.

Tenslotte het tweede deel van het opstel van J.C. Coquet over de Parijse semiotische school. Het derde en laatste deel van dit opstel wordt gepubliceerd in *Versus* 1/1987, dat na de zomer zal verschijnen. Jammer genoeg is in het eerste deel van de vertaling ervan (in *Versus* 2/1986) een vergissing gemaakt. De naam van de Amerikaanse semioticus C.S. Peirce werd onjuist weergegeven. Onze excuses voor deze slordigheid.

In Palimpsest ditmaal een neerslag van de Cinematheek-projecten die tijdens het seizoen 1986-1987 in Nederland op touw gezet werden door de Vrienden van het Filmarchief: een artikel naar aanleiding van 'Kitsch en Camp', en twee bijdragen geschreven naar aanleiding van 'Americana'. En tot slot de vaste televisierubriek 'Flow'.